

เทศบัญญัติตำบล
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๓

เทศบาลตำบลเกาะเพชร
อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช

บันทึกหลักการและเหตุผล

ในการเสนอเทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะเพชร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2553

หลักการ

เพื่อออกเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเกาะเพชร

เหตุผล

เนื่องจากเทศบาลตำบลเกาะเพชร ซึ่งเดิมมีฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะเพชร ยังไม่เคยตราเทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ แต่สภาพในปัจจุบันในเขตเทศบาลตำบลเกาะเพชร มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไป มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่นขึ้น การสัญจรบนถนนสาธารณะมีความแออัดคับคั่งมากขึ้น หากไม่มีการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ อาจก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ทางด้านมลพิษ เหตุรำคาญ อุบัติเหตุ สุขภาพ ตลอดจนการทรมานสัตว์ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่อย่างเหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเกาะเพชร และเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ เทศบาลตำบลเกาะเพชรจึงเห็นสมควรตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเกาะเพชร

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2553

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2553 เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเกาะเพชร เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ตลอดจนการกำหนดมาตรการต่างๆ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 (รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม) ประกอบกับมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลเกาะเพชร โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเกาะเพชร และผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติตำบลเกาะเพชร เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2553 ”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลเกาะเพชรแล้ว 7 วัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยง หรือสัตว์ป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นๆ ที่คนสามารถนำมาเลี้ยงได้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ หรือที่เลี้ยงสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเกาะเพชร

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อปฏิบัติการมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 5 เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่อย่างเหมาะสมกับการดำรงชีวิตของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเกาะเพชร เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ซึ่งออกตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ไว้ดังนี้

(1) ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลเกาะเพชร ห้ามมิให้เลี้ยงสัตว์เหล่านี้เด็ดขาด

1. งูพิษและงูที่อาจกัดก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
2. ปลาปิรันย่า
3. คางคกไฟ
4. สัตว์ดุร้ายต่างๆ
5. สัตว์มีพิษอื่นๆ
6. สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

(2) ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท โคน สุกร พะ เป็ด ในพื้นที่ต่อไปนี้โดยเด็ดขาด

1. พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรม
2. พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์ เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม

ไทย (ตาม พ.ร.บ. ผังเมืองรวม)

การเลี้ยงสัตว์อื่นนอกจากประเภทที่ระบุไว้ตามข้อ 5 (1) ให้กระทำภายใต้ความเห็นชอบของเทศบาลตำบลเกาะเพชร แต่ห้ามมิให้ปล่อยสัตว์ออกนอกที่เลี้ยงสัตว์

(3) การเลี้ยงสัตว์ประเภท โคน สุกร พะ เป็ด ไก่ นอกเขตพื้นที่ตามข้อ 5 (2) สามารถกระทำได้ แต่จำนวนสัตว์ไม่มากเกินสมควรตามปกติวิสัยของวิญญูชนพึงกระทำ เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติดังนี้

1. ต้องจัดให้มีสถานที่ที่สำหรับเลี้ยงที่มีความมั่นคง แข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภท ชนิดความเป็นอยู่ของสัตว์ และเพียงพอแก่การดำรงชีพของสัตว์
2. รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
3. กำจัดซากหรือมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
4. ต้องจัดให้มีการฉีดวัคซีน และสร้างภูมิคุ้มกันโรคให้กับสัตว์อย่างสม่ำเสมอ
5. ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ตลอดจนดูแลไม่ให้ส่งเสียงดังรบกวนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง อันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมหรือ เป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนโดยส่วนรวม
6. ห้ามปล่อยสัตว์ไปทำลายหรือกัดกินพืชผลของเกษตรกร และไปรบกวนทำลายคันบ่อเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทุกชนิด
7. ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดห้ามไว้

(4) การเลี้ยงสัตว์นอกเขตพื้นที่ตามข้อ 5 (2) นั้นสามารถกระทำได้ ซึ่งเป็นการเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก หรือเป็นการเลี้ยงสัตว์ระบบฟาร์ม ผู้เลี้ยงจะต้องปฏิบัติตามที่ได้มาตรการดังต่อไปนี้

1. สถานที่ตั้ง

1.1 ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

1.2 ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ ซึ่งกันเป็นสัดส่วน และให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่น้อยกว่า 20 เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงประเภทเดียวกัน

2. อาคารและส่วนประกอบ

2.1 อาคาร ต้องเป็นอาคารเอกเทศและมีความมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

2.2 พื้น ต้องเป็นพื้นแน่น ไม่ลอะแอะ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้นจะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

2.3 หลังคา ต้องมีความสูงจากพื้นมากพอควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

2.4 คอก ต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

2.5 การระบายอากาศ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

3. การสุขาภิบาลทั่วไป

3.1 การระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

3.2 น้ำทิ้ง ต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

3.3 การกำจัดมูลสัตว์ ต้องมีการกวาดมูลสัตว์ประจำวัน และต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

3.4 การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ โดยถ้ามีการสูบลมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง และจะต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

3.5 สำหรับการเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขนไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

3.6 ต้องควบคุมดูแลสัตว์ไม่ให้ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงได้

3.7 การรักษาความสะอาด ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

3.8 การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผา หรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ 6 ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่สาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนในข้อ 5 โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้อย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลเกาะเพชร แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ตามควรแก่กรณีก่อนถึงเวลากำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับคืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ เทศบาลตำบลเกาะเพชร ตามจำนวนที่จ่ายได้จริง

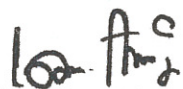
ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ 7 ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเกาะเพชรในเรื่องใด หรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ 8 ผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 9 ให้นายกเทศมนตรีตำบลเกาะเพชรรักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 6 เดือนกันยายน พ.ศ. 2553

(ลงชื่อ)

(นายเฉชา แก้วเจริญ)

นายกเทศมนตรีตำบลเกาะเพชร

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(ริตวันเน เชาวลิต)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด รักษาราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช